

ge, og ofte dispositioner, der angår kontraktsindgåelse med udenlandske firmaer, hvis eksistens og virkefelt kan være ukendte for dansk erhvervsliv og myndigheder.

På denne baggrund foreslås, at de, der udbyder eller formidler skattearrangementer, udtrykkeligt pålægges en pligt overfor skattemyndighederne til at dokumentere realiteterne bag de transaktioner, der indgår i skattearrangementet.

Denne pligt omfatter ikke kun en pligt til at fremlægge dokumenter om de aftaler, der indgår i arrangementet, men også en pligt til på anden tilstrækkelig måde at dokumentere, at der er realitet bag aftalerne. F.eks. at der bag en aftale om salg af en afskrivningsberettiget container, der befinder sig i Hong Kong, eksisterer en sådan container, og at containeren kan udskilles entydigt fra andre containere. Eller at f.eks. de værdipapirer, der indgår i arrangementet, reelt eksisterer, og at overdrageren havde ejendomsretten til papirerne.

Efter praksis kan skattemyndighederne fastsætte rimelige frister for, hvornår en redegørelse for et selvangivent forhold skal foreligge, hvis ikke den manglende redegørelse skal tillægges bevismæssig skadevirkning for den skattepligtige ved skatteansættelsen. På lignende måde kan skattemyndighederne efter forslaget fastsætte frister, indenfor hvilke udbydere eller formidlere skal dokumentere realiteten bag skattearrangementet, hvis ikke den manglende dokumentation skal tillægges bevismæssig skadevirkning.

Efter forslaget hæfter udbyderen eller formidleren fuldstændig solidarisk med den skattepligtige for eventuelle restancer, der opstår som følge af, at skattemyndighederne helt eller delvis underkender dispositionernes realitet. Skattemyndighederne kan således vælge at opkræve hele restancen hos udbyderen eller formidleren, der derefter selv må søge eventuel betaling fra den skattepligtige.

Afgørelsen af om der foreligger et skattearrangement, der kan begrunde en medhæften for udbyder eller formidler, træffes efter forslaget af skatteministeren. Det er tanken, at denne kompetence henlægges til den told- og skatteregion, hvor udbyderen eller formidleren driver sin virksomhed, med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen.

Afgørelsen af om der foreligger et skattearrangement kan træffes af told- og skatteregionen af egen drift, efter anmodning fra en ligningsmyndighed eller efter anmodning fra en udbyder eller en formidler. Afgørelsen kan træffes på ethvert tidspunkt, hvor det fornødne beslutningsgrundlag er til stede, dvs. at det vil kunne forekomme, at afgørelsen træffes forud for den ordinære ligning.

Udbyderen eller formidleren, men ikke den skattepligtige deltager i skattearrangementet, har partsstatus i denne sag.

Det har ikke opsættende virkning for skatteansættelsen, at der rejses sag om skattearrangementet, men ligningsmyndigheden kan efter omstændighederne vælge at gennemføre skatteansættelsen med forbehold af, at den ligningsmæssige behandling af skattearrangementet er udskudt indtil sagen om skattearrangementet er afgjort.

Det har endvidere ikke opsættende virkning for den solidariske hæftelse, at udbyder eller formidler klager over en afgørelse om, at der foreligger et skattearrangement, der medfører solidarisk hæftelse.

Efter forslaget har udbyder eller formidler ikke partsstatus i skatteansættelsessagen i 1. instans, men udbyderen eller formidleren er efter forslaget tillagt ret til – på lige fod med den skattepligtige – at påklage den del af skatteansættelsen, der vedrører skattearrangementer.

Til nr. 22, 25 og 26

Det foreslås, at erklæringsordningen m.v. vedrørende indskud på konti i udlandet udvides fra kun at omfatte indskud på konti i pengeinstitutter i udlandet til at omfatte alle indskud på konti i udlandet, uanset hvem der er kontofører.

Det foreslås endvidere, at ordningen med årlige indberetninger fra den udenlandske kontofører ikke skal gælde konti, der føres af andre end pengeinstitutter. I de tilfælde, hvor kontoen føres i udlandet af andre end et pengeinstitut, skal den årlige indberetning efter forslaget foretages af kontohaveren selv, men under overholdelse af den særlige frist, der gælder for disse indberetninger.

Baggrunden for sidstnævnte forslag er, at konti kan føres af meget forskelligartede virksomheder.

Til nr. 23, 24 og 27

Det foreslås, at den særlige fritagelse efter § 11 A, stk. 2, nr. 4, for personer, der ved tilflytning her til landet eller på anden måde er blevet skattepligtige her til landet af indestående på konti m.v., der er oprettet før skattepligtens indtræden, ophæves.

Den gældende fritagelse vedrører afgivelse af fuldmagt til de danske told- og skattemyndigheder til indseende i kontoen og sikring af årlige indberetninger fra den udenlandske kontofører om kontoen.

Det er ikke fundet forsvarligt at opretholde denne fritagelse set i lyset af, at disse skattepligtige kan være skattepligtige her til landet i mange år.

Efter forslaget skal disse skattepligtige foretage anmeldelse af kontoen m.v. til de danske told- og